

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Dia internacional de la dona

Palau del Parlament, 8 de març de 2013

La presidenta

Honorable consellera de benestar i família, vicepresidenta del Parlament, president Benach, secretària general, diputades, diputats, alts càrrecs del govern, autoritats, amigues i amics, dues paraules per donar la benvinguda a aquest acte del 8 de març, un acte en què celebrem el dia internacional de la dona.

Abans, quan ens hem trobat amb les dones que avui seran les veritables protagonistes, comentàvem que, en general, a les tertúlies i les entrevistes d'aquests dies, ens pregunten sempre si és necessari el dia 8, si és necessari celebrar el dia internacional de la dona o no. I totes hem convingut que encara sí. Tant de bo arribi un dia que no calgui, però avui encara cal. És important celebrar-lo també pel que té de positiu. En aquestes celebracions a l'entorn del dia 8, es llegeixen dades, estadístiques i informes que ens posen al dia de la situació de la dona a Catalunya, a Espanya, a Europa i al món.

Avui és un bon dia per fer una mica de repàs, però, sobretot, el que fem és celebrar que cinc dones ens expliquin les seves experiències vitals, les seves reflexions al voltant de la conciliació, al voltant de la família, al voltant del que han de fer i refer a les seves vides per poder tirar endavant. Avui el pòrtic de l'acte l'ha fet una periodista, Eva Peruga, defensora de la igualtat entre homes i dones, i que, a la seva feina, ha estat capaç de denunciar les discriminacions. Avui Eva Peruga, amb el seu estil ras i curt, com deia ella, ens ha posat al dia i ens ha dit que la lluita encara no s'ha acabat.

Crec que anem pel bon camí, però anar pel bon camí no vol dir que, com que ja ho hem fet i hem fet molt, i a més les nostres mares i les nostres àvies ja van lluitar per la nostra igualtat, no cal fer-ho perquè ara ja ho faran altres. No, ho hem de fer per les nostres filles, per les nostres nétes, i ells han d'aprendre de les nostres experiències per continuar endavant en aquesta lluita per la igualtat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Us deixo amb les cinc dones que avui ens representen: Maria Rovira, emprenedora, pagesa i responsable d'urbanisme d'Unió de Pagesos; Pilar Rossinyol, cap d'obra de l'empresa Vertisub; Fina Bravo, secretària judicial del jutjat de Reus; Maite Otero, enginyera de les centrals d'Ascó i Vandellòs, i Gemma Téllez, infermera del SEM, docent i membre del pla nacional per a la promoció dels valors a Catalunya.

Us deixo amb elles, perquè elles són les veritables protagonistes del dia d'avui, les que representen les dones catalanes que lluiten cada dia per la seva feina, per la seva autonomia, per la seva família, pels seus desitjos, i perquè en moments de crisi com els que vivim moltes, moltíssimes dones a Catalunya, a casa nostra, fan de matalàs de les seves famílies. Després en tornarem a parlar. Ara la veu és seva.

Moltes gràcies.

[...]

Ja arribem al final d'aquest acte, un acte que intentem sempre que sigui senzill, però també emotiu, perquè quan expliques experiències personals, vulgues que no, treus els sentiments i, per tant, la teva manera de viure la vida.

Al final d'aquest acte, i abans del concert que ens faran les alumnes del Conservatori del Liceu, sí que vull fer esment de dues o tres coses. Abans he comentat que és bo que en dies com aquest parlem de dades, o pensem o llegim informes que, sobre la situació de la dona, es fan a l'entorn del 8 de març. Sí que volia fer esment d'un parell de dades; unes, polítiques, en el sentit de dir com hem avançat, i unes altres més relacionades amb el món del treball. Si parlem de les polítiques i parlem dels ajuntaments, avui tenim representants de molts ajuntaments: alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, en aquest moment, dels 947 municipis de Catalunya. Hi ha 135 alcaldesses en comparació a les 21 que hi havia el 1979. Per tant, és un 14 per cent. No és suficient, no arribem a la paritat, però hem fet un salt.

Si mirem el Parlament, diria que estem consolidant la paritat o la quasi paritat. En aquest moment som 55 diputades de 135, més d'un 40 per cent. Jo sóc la presidenta del Parlament i aquesta legislatura comptem amb una vicepresidenta, a la vicepresidència primera, la senyora Anna Simó, del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. L'any 1980 érem 7 diputades: s'ha multiplicat per vuit i crec que és important. I si anem una mica més enllà, continuem passant al davant del Congrés

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

de Diputats, que són un 39,3, o del Senat, que són un 33 per cent, o del Parlament Europeu, que són un 35,2 per cent. Per tant, crec que anem avançant i que la nostra situació en l'àmbit de la política comença a normalitzar-se. Si mirem dades del món laboral podem dir que l'any 2012, el 34,5 per cent dels treballadors autònoms són dones, i aquestes, l'any 2012, han arribat a ser 1.043.000. Les autònomes representen el 13 per cent del conjunt de les treballadores. Una altra dada, el 74 per cent del treball a temps parcial és ocupat per dones.

Però, per què és ocupat per dones? Perquè aquestes dones compatibilitzen el treball a temps parcial amb la família, amb les persones dependents, amb els fills, i per cada 26 dones que compatibilitzen la seva feina hi ha un home que també compatibilitza la feina amb l'atenció a la família.

Però hi ha una dada encara més important, una dada a què m'he referit abans dient que en moments de crisi les dones fan un salt. En els moments de crisi a les famílies es pateix, i tothom sap que els darrers quatre anys hi ha moltes famílies catalanes que pateixen i que tenen molts problemes, econòmics, socials, familiars. Doncs aquests darrers quatre anys, del 2009 al 2012, les principals incorporacions al món laboral, al mercat laboral, han estat mestresses de casa, persones que es dedicaven exclusivament a la família, que s'havien dedicat sempre a atendre els avis, els pares, els fills. Doncs mig milió de dones, mestresses de casa, s'han incorporat al mercat laboral i s'han convertit en el que anomenava 'el matalàs de la crisi', perquè han ajudat a subsistir la seva pròpia família i són les principals sustentadores de les seves famílies.

Abans, en la intervenció de les cinc dones que avui ens representaven i d'Eva Peruga, amb el seu magnífic pòrtic, cada una de vosaltres, amb paraules diferents, heu parlat d'experiències en què moltes de nosaltres ens podíem trobar o ens hem trobat. Jo us anava escoltant en cada una de les intervencions i pensava que a mi també m'havia passat, o que havia passat a una germana meva, o que en parlàvem amb les amigues fa trenta o quaranta anys, i quan hem parlat de fins on hem arribat, quan l'enginyera de Vandellòs deia 1000 a 10..., ara podem dir que, i no és que les estadístiques ens vagin massa bé, un terç de les universitàries en carreres tècniques i en carreres científiques són dones. Encara som poques, perquè en el món universitari en general més del 60 per cent són dones, però a les carreres tècniques només és un terç, tot i que és força més del que era quan vas estudiar aquesta carrera.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

O quan hem sentit que si vols estudiar o t'has de pagar els estudis o t'has d'espavilar, o no has de perdre cap curs; això ens ho hem sentit moltes. Poso sempre un exemple personal. Vinc d'una família de nou germans, cinc noies i quatre nois. Els quatre nois podien fer el que volien, estudiar una carrera..., i si la feien en cinc anys o en set o vuit no passava res, l'important és que fossin homes amb carrera universitària. Les noies no calia que estudiéssim. Podíem tenir una certa cultura general, però no era tan necessari, i, per tant, jo vaig haver d'estudiar una carrera, que a més era una carrera que a mi em lligava molt amb la família, que era una família d'advocats, de juristes, però no vaig poder suspendre ni un sol curs, perquè si el suspenia ja no m'ajudaven. Per tant, la diferència la vaig viure fa uns quants anys, però és així, i per tant, hem hagut de lluitar pel que moltes heu dit: que important que és l'autonomia econòmica, que important que és poder decidir el teu futur, la teva família, però partint d'una autonomia econòmica absolutament necessària.

Una de vosaltres explicava que venia d'una família de pagès, amb quatre germanes petites i una mare vídua. Quan no era vídua la teva mare més o menys podia decidir les seves coses, però sempre sota el paraigua del marit o del pare, i en el moment que pitjor es troba, quan està més desamparada, quan és vídua, és quan li vénen totes les obligacions. I això passava fa quaranta, cinquanta anys, i les lleis no l'ajudaven gaire, perquè la dona passava dels pares al marit, i per tant, estava sempre sota el paraigua d'un home. Un home que la podia estimar molt, però que era el pare o era el marit. O les dones que, com explico, els anys 70 no podien ser ni policies ni guàrdies civils, i avui en aquesta sala tenim una tinent i una capitana. Per tant, com han canviat les coses... També dic que fa quaranta o cinquanta anys una dona no podia dedicar-se a la carrera de jutge o de fiscal. No sé si de secretari judicial, però realment tenien vedades moltes carreres, i en canvi ara al món judicial i a la fiscalia el 70 per cent ja són dones. És cert que dels setanta magistrats del Tribunal Suprem només n'hi ha deu, però ja hi arribarem, perquè ara el 70 per cent ja estan en els nivells intermedis; per tant, és clar que s'ha fet molt i que el món ha canviat molt, però que això s'ha fet perquè nosaltres hem volgut, perquè nosaltres hem lluitat i perquè les nostres mares i les nostres àvies van lluitar perquè nosaltres avui poguéssim arribar a dir el que vosaltres heu dit tota la vostra vida: "Si volem, podem".

Per tant, jo us animo que junts, complementàriament, homes i dones, lluitem per aquesta igualtat que encara falta que arribi al cent per cent, per aquesta societat que necessita el talent d'homes i dones, i per aquest món, el nostre, i molt

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

especialment, Catalunya, que necessita per tirar endavant, per seguir amb el seu projecte de país, dones i homes valents per poder treballar pel nostre futur, el futur col·lectiu.

Moltes gràcies.